

РЕШЕНИЕ

№ 4877

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5183** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], срещу решение № 1390 от 19.04.2022 г. по НАХД № 16221/2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-823/03.11.2021 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора, на осн. чл. 644, ал. 2, предл. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането /КЗ/, е наложено административно наказание „имуществена санкция ” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева за нарушение на чл. 496, ал. 2 във вр. с ал. 1 от КЗ. Твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Моли да се постанови решение, с което да се отмени обжалвания съдебен акт и вместо него се постанови друг, с който се отмени НП предмет на въззивната проверка. В съдебно заседание не се представлява.

Ответникът, представляван от юрк. Н., взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение № 1390 от 19.04.2022 г. по НАХД № 16221/2021 г. на СРС, с което е потвърдено НП № Р-10-823/03.11.2021 г., издадено от заместник – председателя на КФН, с което на ЗД [фирма], на осн. чл. чл. 644, ал. 2, предл. 2, във вр. с ал. 1, т. 2 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция ” в размер на 2500 (две хиляди и петстотин) лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въззивният съд правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение, че АУАН и НП са в съответствие с материалния закон, т.е. налице е извършено административно нарушение. Тези изводи се споделят от касационната инстанция.

Правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на чл. 496, ал. 2 във вр. с ал. 1 от КЗ, както и правилно са обсъдени фактите, свързани с това, че нарушението е извършено при повторност, която произтича от предходно санкциониране на въззивния жалбоподател с влязло в сила НП № Р-10-603/13.06.2019 г., влязло в законна сила на 13.06.2020 г. Както правилно е посочил СРС, датата на която са представени всички изискуеми и необходими документи за установяване на основанието и размера на претенцията пред застрахователя е 25.01.2021 г. Срокът за окончателно произнасяне по заведената щета, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума или даде мотивиран отговор, когато откаже плащане, или основанието на претенцията не е било напълно установено, или размерът на вредите не е бил напълно установен, за санкционираното дружество е бил 3 месеца, т.е. задължението е било изискуемо до 26.04.2021 г. вкл. /първия работен ден/. От доказателствата безспорно се установява, че касаторът се е произнесъл на 13.10.2021ш г., като е изплатил застрахователното обезщетение, деяние, с което е осъществил състава на нарушение по чл. 496, ал. 2 във вр. с ал. 1 от КЗ, за което е санкционирано

Решаващия състав на АССГ счита, че този вид нарушения са формални, като не е задължително настъпването на вредоносен резултат. Неизпълнението на задължението по чл. 496, ал. 2 във вр. с ал. 1 от КЗ, касае значими обществени отношения, за неспазването на което, законодателят е предвидил санкциониране с имуществена санкция, съгласно санкционната разпоредба на чл. 644 от КЗ. Оттук следва, че деянията от този тип не представляват маловажен случай, Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 644 от КЗ, на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ, се налага имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец. При повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 40 000 лв. Наложена от АНО „имуществена санкция” е съобразена с разпоредбата на чл. 644, ал. 2, предл. 2 от КЗ, в близък до минималния размер, предвиден за деяние извършено при условията на повторност,

предвид представените доказателства за наличието на влязло в сила НП.
Ето защо, предвид гореизложеното, районният съд е постановил решение, с което правилно е потвърдил НП. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на юрк. Н., съдът следва да присъди разноски за юрисконсултско възнаграждение на осн. чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, предвид фактическата и правна сложност в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1390 от 19.04.2022 г. по НАХД № 16221/2021 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор, юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.